

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 000893 16 Кж
Бања Лука, 18.10.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог С.Б., због кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног тужиоца из Бијељине и браниоца оптуженог, адвоката С.П. из Б., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 000893 15 К од 08.7.2016. године, након одржане сједнице вијећа, којој је присуствовао републички јавни тужилац мр Ненад Врањеш, а у одсуству, уредно обавијештених оптуженог и његовог браниоца, донио је дана 18.10.2016. године

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе окружног тужиоца из Бијељине и браниоца оптуженог С.Б., те потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 000893 15 К од 08.7.2016. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 000893 15 К од 08.7.2016. године, оглашен је кривим оптужени С.Б., због кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година. На основу члана 99. став 1. тачке а) и е) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 476,77 КМ и паушал у износу од 200,00 КМ. На основу члана 108. став 4. ЗКП РС, оштећена Р.А., са имовинскоправним захтјевом, упућена је на парницу.

Против наведене пресуде жалбе су, благовремено, изјавили окружни тужилац из Бијељине и бранилац оптуженог, адвокат С.П. из Б.

Окружни тужилац из Бијељине је жалбу изјавио због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се преиначи побијана пресуда и оптуженом изрекне казна затвора у дужем временском трајању.

Бранилац оптуженог је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи оптужбе на основу одредбе члана 298. тачка д) ЗКП РС или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У сједници вијећа, која је, у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП РС, одржана у одсуству, уредно обавијештених оптуженог и његовог браниоца, републички јавни тужилац је изложио жалбу окружног јавног тужиоца из Бијељине и подржао изнесене аргуменате и приједлог из те жалбе. Предложио је да се жалба браниоца оптуженог одбије, као неоснована.

У одговору на жалбу, у смислу одредбе члана 316. ЗКП РС, бранилац оптуженог је предложио да се жалба тужиоца одбије, као неоснована.

Испитујући првостепену пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе браниоца оптуженог, у прилог тврдњи да је, од времена извршења предметног кривичног дјела (09.10.1993. године), протекло више од 20 година, у којем надлежни органи нису предузели никакве процесне радње у циљу гоњења учиниоца тог дјела, те да је наступила релативна застарјелост кривичног гоњења.

Наиме, из дописа Кантоналног суда у Тузли број 003-0-Су-16-000185 од 12.5.2016. године, а на захтјев Окружног суда у Бијељини за достављање документације у вези са предметним кривичним дјелом, произилази да је спис предмета број К-119/96, у кривичном предмету против С.Б., због кривичног дјела убиства из члана 36. став 1 КЗ СР БиХ, у складу са ставом 1. Допуне Меморандума о разумијевању и регулисању послова правне помоћи између институција Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске („Службене новине Федерације БиХ“, број 53/2001 од 12.12.2001. године), уступљен на надлежност Окружном суду у Бијељини дана 15.01.2002. године. Ради се о предмету Окружног војног суда у Тузли број ИК-102/96 (ВКТ-10/95 од 21.01.1995. године), против оптуженог С.Б., због кривичног дјела из члана 36. став 1. КЗ РБиХ, који је, након укидања тог суда, достављен Окружном суду у Тузли и заведен под број К-119/96, а затим уступљен Окружном суду у Бијељини, дана 15.01.2002. године, како то произилази из дописа Кантоналног суда у Тузли број 003-0-Су-10-000 478 од 29.4.2010. године и Основног суда у Сребреници број 82 0 К 000 146 02 К од 15.09.2009. године.

Достављање списка предмета Кантоналног суда у Тузли број К-119/96, у кривичном предмету против С.Б., због кривичног дјела убиства из члана 36. став 1 КЗ СР БиХ, на надлежност Окружном суду у Бијељини дана 15.01.2002. године, има карактер процесне радње надлежног органа која је предузета у циљу гоњења

оптуженог, као извршиоца конкретног кривичног дјела. Том процесном радњом, у смислу одредбе члана 96. став 3. КЗ РС, прекинута је застарјелост кривичног гоњења.

Како је кривично дјело, за које је оптужени оглашен кривим побијаном пресудом, извршено дана 09.10.1993. године, то није основан приједлог из жалбе да се, у смислу одредбе члана 297. тачка д) ЗКП РС, оптужба одбије.

Нису основани ни аргументи изнесени у жалби браниоца оптуженог, у прилог тврдњи да, у побијаној пресуди нису дати разлози о одлучним чињеницама и да је тиме захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, обзиром да је предње изнесено само као тврдња, без конкретизовања о којим то одлучним чињеница нису дати разлози у побијаној пресуди.

Надаље, оцјеном доказа за изведене закључке у побијаној пресуди, супротно аргументима из ове жалбе, није учињена повреда одредбе члана 295. став 2. ЗКП РС, и тиме битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. ЗКП РС, обзиром да су докази, изведени на главном претресу, оцијењени појединачно и у међусобној повезаности, управо на начин како то прописује цитирана законска одредба. Правилност такве оцјене је овај суд испитао у оквиру жалбених приговора којима се оспорава правилност чињеничне основе побијане пресуде.

Нису основани аргументи изнесени у жалби браниоца оптуженог, којима се оспорава правилност оцјене спроведених доказа, па слиједом тога и правилност чињеничне основе побијане пресуде.

Наиме, према утврђењу побијане пресуде, оптужени је дана, 09.10.1993. године, око 23,00 сата у селу К., општина С., испред куће Н.А., лишио живота И.А., на начин да је, са удаљености од око 4 метра из аутоматске пушке марке „Калашњиков“ уперивши цијев пушке у истог рафалном паљбом пуцао у И., од чега је око 10 метака погодило га у предно десног рамена и плућа, нађевши му повреде услед којих је преминуо на лицу мјеста.

Анализом и оцјеном спроведених доказа, и то исказа свједока А.Б. и прочитаног исказа свједока Р.А., са записника ПС Кантон Сарајево број 02/4-5-3.1-1346/13 од 30.12.2013. године, као очевидаца критичног догађаја, извода из матичне књиче умрлих за оштећеног, општине С., број 05-202-80/16 од 03.3.2016. године, у којем је, као дан, мјесец и година смрти, наведено 09.10.1993. године, које је и вријеме извршења дјела, првостепени суд је потпуно и правилни утврдио чињенично стање и извео правилан закључак да је оптужени, критичног дана, на начин описан у изреци побијане пресуде, починио кривично дјело убиства из члана 148. став 1. КЗ РС.

Вјеродостојност исказа ових свједока, као и њихов вриједносни значај, са аспекта утврђења одлучних чињеница, не може се довести у сумњу аргументима из жалбе, јер су они сагласни у свим битним околностима, које се односе на мјесто, вријеме, начин и средство извршења дјела, идентитет оптуженог као извршиоца дјела и убиства оштећеног И.А., критичне прилике, те свих других околности, непосредно прије и након извршења дјела. Ради се о чињеницама и околностима које потврђују вјеродостојност њихових исказа, и такав закључак побијане пресуде се не може оспорити жалбеним приговорима, којима се, указујући на ратно вријеме, као вријеме извршења дјела, тврдњом да су многи носили оружје, упућује на неко друго лице као извршиоца дјела, чији идентитет жалба не одређује.

Недостатак материјалних доказа, на које се указује у жалби, и то записника о увиђају, обдукционог налаза или налаза о смрти оштећеног, не може довести у сумњу правилност чињеничне основе побијане пресуде. О томе су дати јасни и аргументовани разлози у побијаној пресуди, првенствено да је дјело учињено у вријеме ратних дејстава, које су пратиле околности образложене у побијаној пресуди.

Слиједом наведеног, овај суд налази да је чињенично стање потпуно и правилно утврђено, те да је правилно примјењен Кривични закон, када су радње, чињенично описане у изреци побијане пресуде, квалификоване као кривично дјело убиства из члана 148. став 1. КЗ РС.

Овај суд је испитао побијану пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, у вези са аргументима изнесеним у жалбама тужиоца и браниоца оптуженог.

У складу са одредбом члана 41. став 1. КЗ РС-посебни дио, правилно је првостепени суд утврдио све олакшавајуће и отежавајуће околности и о томе дао ваљано образложене разлоге у побијаној пресуди.

Од олакшавајућих околности првостепени суд је цијенио неосуђиваност, његову животну доб у вријеме извршења дјела, породичне и личне прилике, те протек времена од учињеног дјела, а од отежавајућих околности суд је цијенио јачину угрожавања заштићеног добра, степен кривичне одговорности оптуженог, начин извршења дјела, да је током извршења дјела оптужени оштећеном нанио многобројне повреде, што указује на упорност у извршењу дјела, те понашање оптуженог након извршеног дјела.

Све наведене околности, правилно су цијењене у међусобној повезаности и, у поступку индивидуализације казне, дошле до изражаја у поступку одмјеравања казне.

Цијенећи наведено, казна затвора у трајању од 5 (пет) година, изречена оптуженом за кривично дјело убиства из члана 148. став 1. КЗ РС, за које је оглашен кривим побијаном пресудом, је правилно одмјерена и представља потребну и довољну мјеру казне за остварење сврхе кажњавања из одредбе члана 28. КЗРС.

На основу наведеног и примјеном одредбе члана 327. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић